

Bemærkninger til § 16.

I Stk. 1 har man til de nugældende Regler om kvindelige Tjenestemænds Stilling i Barseltilfælde foreslaaet føjet en ny Regel, hvorefter Styrelsen faar Adgang til i særlige Tilfælde at beordre den gravide Tjenestemand fra Tjeneste i indtil 3 Maaneder, før Fødselen ventes, mod at hun oppøberer $\frac{1}{2}$ Løn. Man tænker her særlig paa Lærerinder, idet deres Virksomhed i Skolerne i denne Periode kan være uheldig, men der vil ogsaa kunne forekomme andre Tilfælde, f. Eks. paa Sindssygehospitalerne, hvor det saavel for en kvindelig Tjenestemand selv som af Hensyn til Patienterne kan være nødvendigt, at hun ikke gør Tjeneste i den nævnte Periode.

Ved Stk. 2 er der givet de gifte kvindelige Tjenestemænd en Særstilling, idet de i visse Tilfælde kan komme paa nedsat Tjeneste og nedsat Løn. Omend en saadan Ordning ikke er uden Udgift eller Ulempe for Staten (man skal blot pege paa, at Afløsning for en saadan Tjenestemand ofte beslaglægger en hel Tjenestemand), har man ikke ment at kunne foreslaa Reglen ændret; men det skal fremhæves, at der ikke i § 16 er skabt nogen *Ret* for den enkelte, idet Tilstaaelsen af nedsat Tjeneste er afhængig af Styrelsens Skøn over de stedlige Tjenesteforhold.

Man har endvidere foreslaaet Reglerne om Pensionsberegning til Tjenestemænd, der har været paa nedsat Tjeneste, udformet klarere, hvorved der fremkommer nogen Ændring i Forhold til den hidtidige Praksis.

I Betænkningen fra Lønningskommissionen af 1917 gik paagældende Regel ud paa, at nedsat Tjeneste kun skulde medregnes med Halvdelen eller to Trediedele ved Beregning saavel af Alderstillæg som af Pension. Ved Lovforslagets Behandling i Folketinget ændredes Affattelsen; i Betænkningen oplyses herom alene, at Bestemmelserne er nærmere udformede. Af den ændrede Affattelse fremgaar, at den nedsatte Tjeneste fremtidig skal medregnes som fuld Tjeneste til Opnaaelse af Alderstillæg, men iøvrigt er Affattelsen noget uklar. Saavidt vides var det Tanken at tilvejebringe et bedre Forhold mellem Lønnen for nedsat Tjeneste og Pensionen ved Afsked. Det maa jo erindres, at en i yngre Alder ansat Tjenestemand allerede fra 40-Aars Alderen ved Afgang med Pension kunde opnaa Halvdelen af Lønnen i Pension, altsaa det samme, som kunde opnaas i Løn ved at gaa paa halv Tjeneste. Man ønskede dertor som foran nævnt at lade den nedsatte Tjeneste tælle fuldt til Opnaaelse af Alderstillæg, naar paagældende forblev i Tjenesten, men ved Spørgsmaal om Pensionering kun at regne med de Alderstillæg, som vilde være opnaaet efter det af Lønningskommissionen stillede Forslag.

I Affattelsen savnes imidlertid en Regel om, at Pensionsindtægten skal opgøres efter den fulde Løn i de sidste 3 Aar, og i Praksis har man anvendt Reglen saaledes, at der er regnet med den faktisk oppebaarne Løn i saa lang en Periode, som udkræves for at udbringe 3 fulde Tjenestear, hvorefter dette Tal er divideret med 3.

Man har herved slet ikke opnaaet den formentlig ved Ændringen i Folketinget tilsigtede Virkning, og der er yderligere den Urimelighed, at Pensionen bliver forskellig for 2 Tjenestemænd, der har været lige lang Tid paa nedsat Tjeneste, naar den ene har udført nedsat Tjeneste i de sidste Aar før Pensioneringen, medens den andens nedsatte Tjeneste ligger 3 Aar før Pensioneringen.

Man foreslaar derfor Reglen udformet nærmere i nøje Overensstemmelse med den til Grund for Ændringen af 1919 liggende Tanke.

§ 17 affattes saaledes:

Stk. 1. *En Tjenestemand, for hvis Vedkommende der sker tjenstlig Indberetning til overordnet Myndighed angaaende en Tjenesteforseelse eller et Forhold, der antages at falde ind under Straffelovgivningen, har Ret til at blive gjort bekendt med en skriftlig Fremstilling*